

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.Uredništvo in upravništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje«, Krško.Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]Vodstvo državne licejske
knjižnice Ljubljana.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Maloglas: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Socialno zavarovanje hranilcev.

(Predlog za sejo pokr. odbora SSJ in KDZ 17. VIII. 24.)

Važnost našega proletariata je premajhna. Temu ni kriva le povojna razdrapanost razmer in premajhni zaslužki, ampak predvsem pomanjkanje zaupanja, ki ga je ubila valutna špekulacija, politična demagogija in kameleonko izpreminjanje načel od strani kapitalistov in njihovega sorodstva. Proletariat nikomur ne veruje, ker je bil tolikokrat ogoljufan, za točno kontrolo pa nima potrebne izobrazbe in časa, pa tudi se ne zaveda materialistične resnice, da je pri vsaki goljufiji kriv tudi tisti, ki se je dal ogoljufati.

Vse to je tudi vzrok, da je proletariat tako razbit in da njegovo hrepenenje po združitvi razni demagogi tako grdo zlorabljajo, obenem pa proletariat tudi še denarno s kapitalističnimi mahinacijami goljufajo. Pomislite samo na to, da razni Kristani, Koruni in Uratniki verizijo z delnicami raznih podjetij zlorabljajoč denarne vire proletarskih gospodarskih organizacij, te organizacije morajo pa najemati denar na posodo za neverjetno visoke obresti, 20—25%!

Ta obrestna mera je že sama na sebi težka bolezen. Saj pomeni, da mora dolžnik v 4 ali 5 letih plačati na obrestih ves kapital, pa vendar je še vedno toliko dolžan, kakor je bil prej. Drugod po svetu takih boleznih ne poznajo, in če se kje pokazuje, jih poskušajo oblasti takoj v kali zatreti. Mnogo držav je, ki so dosegle že predvojno obrestno mero, nekatere imajo že celo nižjo. Seveda so to države, v katerih se zakoni spoštujejo, v katerih je treba pogodbe držati, v katerih bi zlasti vsakovrstne delniške špekulacije trdo kaznovali, dočim pri nas lahko govorimo o zakonitih tatvinah, ne da bi se državni pravdnik kaj zmenil za to.

Kdo bo to žalostno stanje popravil?

Kapitalisti in njihovo sorodstvo gotovo ne. Proletariat sam bo moral gledati, da si ustvari svojo lastno zakonitost, da prisili svoje člane k do držanju dogovorov in pogodb in da po svoje trdo in brez usmiljenja izmeče iz svojih vrst vse kameleonke, ki so mu doslej z demagogijo prepredili združitve.

Trdno določeni pravilnik naše stranke je bil prvi korak k temu. Po vrsti so izginili iz naših vrst drug za drugim vsi, ki so se s proletariatom le igrali, zdaj pa mu skušajo od zunaj kaliti vodo, da bi še nadalje vladali nad njim. Pa stranka javnega delovanja in javnih računov se tega ni ustrašila, ampak si je poiskala za svoje delo tudi javnopravne oblike, tako da ima zdaj možnost zastopati svoja načela in svoje imetje tudi pred sodiščem — noben predsednik, noben blagajnik ali tajnik si ne more več nezakazovano prilasuti njenega imetja, kakor je bilo to dozdaj v navadi.

Toda le malo je zavednih, ki vse to vedo, ki strankino delo zasledujejo in kontrolirajo in ki stranki zato popolnoma zaupajo. Le okoli 1000 nas je! Velika večina našega proletariata je še vedno nezaupna, zlasti tisto delavstvo, ki je zapustilo po prevratu stranko zaradi Antona Kristana, misli še nadalje, da smo kristanovci, to pa tembolj, ker so gospodarske, strokovne in izobraževalne organizacije še vedno v Kristanovih rokah, toliko zavednosti pa ti delavci nimajo, da bi videli, kako nas te organizacije enako pobijajo kakor Kristan sam, in kako so z njegovo pomočjo še celo Udarnike ustanovili, da bi na orjunaški način in z uniformami prisilili in premotili proletariat, da bi se odvrnil proč od samega sebe v kapitalistično suženjstvo.

Pod temi okoliščinami in zaradi bede, v kateri proletariat živi, se vrši njegovo zedinjenje le počasi. Od januarja, ko smo imeli po tabeli 33 organizacij, jih je do junija prišlo samo 5, tabela v »Napreju« št. 84 z dne 17. VII. jih izkazuje šele 38.

Da se pospeši ta razvoj, bo treba razširiti strankin tisk in poskrbeti za njegovo pocenitev. Za to je pa treba denarja. Ne denarja, ki bi se zgubil v agitaciji, ampak investicijski denar in obratnega kapitala, ki bo razmnožil »Slogino« imetje, da bomo manj odvisni od tujega kapitala, da bomo pa vendar še dvakrat, desetkrat in stokrat razširili svojo produkcijo, in sicer produkcijo tiska in produkcijo drugih življenjskih potrebščin. Predvsem pa moramo dobiti svoj stalni dom kot sedež te produkcije.

Deleži in hranilne vloge se morajo torej pomnožiti, zelo pomnožiti. 75.000 Din je za naše razmere sicer mnogo, tudi 138 članov s polno vplačanimi deleži ni malo, toda to ne znaša niti polovice sedanjega obratnega kapitala, čeprav je ta kapital že za sedanje razmere premajhen, ko živimo iz rok v usta. Na vsak način bo treba tudi manj zavednim dopovedati, da je denar najbolj veran takrat, kadar sami nanj gledajo, in najbolj plodonosno naložen, če sami z njim obratujejo; in tudi to jim bo treba dopovedati, da je treba varčevati tudi v bedi, takrat, ko mislijo, da sploh ne morejo. Skrb za bodočnost je enako potrebna, kakor skrb za želedec, zato je treba 1% zaslužka dati na stran pod vsakim pogojem, tudi če ti manjka za hrano. Od 100 krompirjev daj enega na stran, pa nikar naj te ne bo sram, če boš dal ob mesecu samo par dinarjev hranilne vloge, oziroma — če še nisi član »Sloga« — na račun pristopnine in deleža (skupaj 52:50 Din). Proletariata ne bodo rešili tisti, ki se jim dobro godi, ampak tisti, ki trdo žive.

Tistim sodrugom pa, ki že varčujejo in ki že dajejo stranki svoje prihranke in ki s tem kažejo, da se res žrtvujejo za svoj in vse družbe napredek, tistim naj stranka oziroma »Sloga« tudi od svoje strani zagotovi neke ugodnosti pred tistimi, ki se bodo šele potem oglašili, ko bo skleda že polna. Obresti 10% so sicer velike in nemoralno bi bilo, če bi jih še zvišali, to bi se reklo, da hočemo še sami večati kapitalistični nered. Toda vendar predlagam, naj se še zvišajo za 2%, da bo 12%, to pa na sledeči način.

Ta 2% naj se ne izplačujeta, ampak naj se vlagata v zavarovalni fond, iz katerega bi se potem izplačale podpore tistim, ki so imeli hranilne vloge vložene. Po pravilih »Skupnega doma« bodo sicer vsi člani zavarovani, toda podpore se bodo mogle izplačevati šele potem, ko se bo »Skupni dom« razširil, kajti prej iz tako majhnih prispevkov ni mogoče misliti na podpore. Hranilci bi bili pa še posebej zavarovani in sicer v razmerju njih vplačane zavarovalne penzije, to premijo bi pa tvorile te dveodstotne obresti hranilnih vlog.

O tem predlogu naj sklepa seja pokrajinskega odbora 17. tm. Zavarovanje hranilcev naj vstopi v veljavo s 1. julijem 1924, podpore za slučaj vsakovrstnih nezgod naj se pa začne izplačevati takrat, ko doseže zavarovalni fond višino 5.000 Din. Do prihodnjega kongresa naj načelstvo sestavi poseben pravilnik tega vzajemnega zavarovanja, potem naj pa izroči vsakemu hranilcu po 1 tiskan izvod. V pravilniku naj se s posebno določbo zvišajo podpore za tiste hranilce, ki so določeno dobo naročniki in redni plačniki »Napreja«.

Vojna v Sloveniji.

[Dopis z Dunaja.]

Socialist mora imeti trdno vero v poštenost, potem se lahko hodiš na levo in desno, naprej in nazaj in te ni treba v oči zebati. Bodimo poštene in priznajmo vsakomur, kar mu gre.

Tu je n. pr. sodrug Bernot, On je imel prav, da je vse to razložil, kako so naši voditelji zahrbitno delovali in kako je bila cela stranka zapletena v kapitalistične kupčije. Samo to nima prav, ker je prestrog in zahteva stvari, ki bodo mogoče šele čez sto let. Sedaj sem preveč rekel; čisto prav ima, da, čisto od začetka moramo začeti, tako da ne bo mogel nihče nam kaj očitati, ker bomo sami sebe kritizirali! Tako bo delo proti nasprotnikom lahko. Najbolj prav pa ima, ker veruje v poštenost. Če bi sam pošten ne bil, bi že sfrčal iz tajništva. Če pa kdo kaj nepoštenega o njem ve, naj poroča, potem bomo sodili. Sodrugi in nasprotniki pišejo, da bo vse razbil. Kar se tiče kapitalistov, so daleč od naših organizacij in ne vedo, kako to drži, če je članstvo zavedno. Kar se pa tiče delavstva, ne vem, če 30% delavstva s. Bernota razume, kaj hoče, zato ga imajo za bedaka. Jaz ga popolnoma razumem, ampak po tem, kar on misli, so še avstrijski sodrugi premalo v modernem socializmu doma. Dobro pa je, da je nekje začetek.

Če je Bernot proti Internacionali, se s tem ne strinjam, tudi s tem se ne strinjam, ker napada sedanje voditelje socializma izven Slovenije, n. pr. s. Topaloviča. To ni prav. Naredimo najprej doma red in ne tako, da bi tiste sodruge, ki so proti

pravilniku preveč osebno napadali. [S. Oset ima popolnoma prav, če zahteva, naj naredimo najprvo doma red. Vendar razmere so takšne, da se moramo braniti tudi proti ljudem, ki nam prihajajo od drugod razbijati organizacijo. Takšen človek je n. pr. baš imenovani Topalovič današnji vodja naše korunovske-kristanovske in beograjske zelene mize, ki sta v tesni zvezi med seboj. Baš ta človek je n. pr. z intrigami in krivimi poročili dosegel, da je zadnja seja Internacionalnega izvrševalnega odbora zaenkrat — toda ne za dolgo! — odklonila naš pristop k Internacionali. In takega človeka, ki nas hoče Kristanom in Korunom na ljubo uničiti, moramo razkrinkati, pa čeprav bi z lune prišel. S temi ljudmi je treba obračunati, potem nas bo tudi Internacionala priznala, ki nismo absolutno ne proti njej in tudi s. Bernot ni seveda proti njej, drugače bi se ne trudili izsiliti naš pristop vanjo. Sodr. Oset ne more navesti niti enega članka, ki bi bil proti Internacionali kot takšni, nasprotno nobena druga socialistična struja pri nas ni pojma Internacionalne tako dobro razčistila kakor naša stranka. Jasno je pa seveda, da zahtevamo mi tudi v vodstvu Internacionalne ljudi, ki bodo nepristranski in poštene in ki bodo dali na javno delujoče organizacije več nego na sufliranja neodgovornih zelenoznih diplomatov! Ur.]

Pravilno ni tudi to, ker s. Bernot s. Korena napada, da je celjski dobrotnik. Pravilni socialist mora imeti usmiljenje do revežev, če tega nima, potem tudi ne more z občutkom zastopati reveže. Sodrugi Koren je že veliko pripomogel sodrugom, ko so bili kot zaupniki v ječah, veliko je žrtvoval za njihove otroke in za sodruge, ki so trpeli finančno, je dal mnogo kruha. Torej, sodrugi, bodimo si poštene in odkriti, kaj je resnica in kaj je krivica. Jaz nisem na Korenovi strani, ampak povedati moram, kar je resnica. S. Koren se še ni pregrešil proti socializmu, ampak proti pravilniku, za katerega je sam deloval. Učil je vedno socializem in ga še sedaj. Samo to je njegova napaka, ker je prišel do prepričanja, da bo mogel od vzgoraj dol diktirati, ne pa od spodaj navzgor. To se pravi, da bi morali po njegovem voditelju odločevati, kdo je sposoben, da pride na višje mesto in kako se bo vojna vodila. Edino to je napačno ker tak sistem je bil pod K. u. K., ko so generali povelja dajali, ljudstvo se je pa moralo brez ugovora pokoriti. To je še meni osebno rekel, da so generali bili in še bodo, ker v sedanji Avstriji je tudi tako. Torej v Avstriji so socialistični voditelji res generali — seveda ne militaristični — ampak tukaj so bili od spodaj navzgor izvoljeni tako, kakor naš pravilnik zahteva. Tudi v Avstriji ima vsak član pravico, da tem generalom na prste gleda in njihovo delo kontrolira; gorje, če bi se kateri malo zaletel v kako kapitalistično stranišče! Takoj je v javnosti ter izbrisan iz proletarskega zaupanja. Toliko torej v vednost in odgovor. [Pa še mi nekoliko odgovora! O generalstvu v Nemški Avstriji bomo morda enkrat pozneje spregovorili. Kar se se pa tiče Korena, nikakor ni res, da bi ga sam s. Bernot napadal. Še mnogokdo ima o njem kaj povedati, le poglej med naše dopise, kako mu enkrat očitajo, da morajo njegovi pomočniki ponoči delati kakor kakšnemu kapitalističnemu peku — to Koren v zadnjem »Socialistu« sicer demantira, pa beseda o tem je sedaj na našem dopisniku — kako mu drugi očitajo, da ni svoj čas niti svoje službinje pustil v delavsko telovadno enoto, češ da mu mora delati, kako mu tretji spet zamero, da se ni zavzel v zadnjem času za neke stanovanjske najemnike, zato ker bi moral potem kot predsednik organizacije stanovanjskih najemnikov nastopiti proti odjemalcu svojega kruha trgovcu Senčarju itd., torej same stvari, ki so v direktnem nesprotju s tisto dobrosrčnostjo, s katero se sam hvali in ki mu jo tudi s. Oset priznava. Še celo Korenov zvesti sin Čebular se je svoj čas v »Napreju« javno zgražal, da sedi Koren dan za dnem pri krtah z buržoazijo, ko je vse polno dela za ureditev strankinih razmer in za poučevanje socializma. Torej nikakor ni res, da bi samo s. Bernot Korena napadal, zlasti pa ne na svojo pest, temveč mora on zapisati to, kar člani sami pritožb pošljejo. In kaj je zadeva z našim čekovnim računom? In kaj je razbitje celjske organizacije in še mnogih drugih, zato ker Koren ni mogel počakati, da bi kongres

Schichtovo - milo z znamko „Jelen“

je nepresežno v pralnem uspehu in izdatnosti.

Pranje s Schichtovim milom je zabava!

sklepal v njegovem sporu s posamezno osebo Bernotom — zaradi te ene osebe je namreč Koren razbijal organizacijo? Sodr. Oset imenuje to samo napako in nepravilnost proti pravilniku, mi pa imenujemo take napake in nepravilnosti: kapitalističen zločin proti socializmu! Če se s. Oset malo v to poglubi, potem bo prišel tudi do tega, da bo odsej namesto usmiljenosti zahteval absolutno pravico ljubnosti in namesto da bi zahteval poučevalcev socializma bo rajši hotel ljudi, ki socialistično delajo, ker to je najboljša šola za vzgajanje socialistov. Ur.]

Kdo je torej sposoben, da nas še vodi in kdo ne? Kristani in Golouhi gotovo nikoli in vsi tisti, ki niso svoje dolžnosti izpolnjevali tudi ne. [In sploh nihče! Vodi naj se proletariat v organizacijah sam! Ur.] Jaz imam vse osebnosti dobro zaznamovane v svojem notesu in lahko o vsakem posamezniku orišem, kaj je njegovo delo vredno. To bi bila dolžnost vsakega člana, da si takšne stvari notira.

Sedaj pa nazaj k vojni. Ali hočemo mir? Seveda, mi na strani pravilnika že, samo ukloniti se morajo generali, ki so krivi razkola. Zakaj niste v stranki ostali in še nadalje delovali magari kot opozicija? Če bi se tako držali, tedaj bi bil samo en časopis, „Naprej“, in ta tako velik in obširen za vse socialistične liste v Jugoslaviji skupaj in imel bi trikrat toliko naročnikov [mi pravimo desetkrat! Ur.] in zavednih članov bi bilo tudi v tem razmerju več, ki bi vsi skupaj tako trdno korakali, da bi na kapitalističnih hišah šipe škripale. Tako se pa v Jugoslaviji kapitalistu ni treba bojevati proti proletariatu, ker se ta sam v prepad goni. Samo enkrat je spustil kapitalist enemu samemu voditelju par grošev in je zadostovalo, da mu ni treba borbe!

Sodrug, socialisti, glejte torej, kaj delate! Mislite in kadar boste na jasnem, da ste sami gospodarji svojih možgan, boste rekli, da je tisti pravilnik pravi, ki vam daje pravico, da izražate svoje misli in uveljavite svoje zahteve!

Sodrug na drugi strani pa, ki ste bili dolga leta v političnem gibanju: še vedno imate pri nas prostor, toda priti morate sami, s kočijo ne pojde nihče po vas! Ko pridete v isto hišo nazaj, boste videli, da je v njej vse snažno in veliko bolj svetlo kakor prej, ko so bila okna vedno zaprta!

Franc Oset.

Razno.

„Slovenec“ poroča k svojemu sobotnemu poročilu o pobegu in podkupljenju orjunaškega vodstva, da je bil mistificiran. Prejel je pa še pred telegramom iz Postojne neko pismo s štirimi podpisani orjunaških vodij, ki je poznejši telegram potrjevalo in o katerem bo treba ugotoviti, če je ponarejeno ali ne.

Strašno neurje je med Polhovim Gradcem, Škofjo Loko in okoli Medvod v petek napravilo strašno škodo, odneslo več hiš, žag in podobnih podjetij, cele dele hribov in uničilo polja. Pogrešajo tudi mnogo ljudi.

V beograjskem novinarskem klubu se je vršila časnikarska konferenca, na kateri so bili sprejeti takšni sklepi, da morata vlada in parlament takoj lotiti se zakona, ki naj bi uredil razmerje med novinarji in poslojedalci ter izvedel zavarovanje za slučaj starosti in onemoglosti; ista zahteva je bila naslovljena na centralno vodstvo UJN.

Radič je po nedeljskih vesteh prispel iz Moskve na Dunaj.

V Hondurasu je izbruhnila nova revolucija. Privoščil si je tokrat to zabavo vojni minister, gotovo zato, ker se mu zdi škoda drugačnih manevrov, od katerih nihče drug nič ne trpi nego država in blagajna.

Strašna povodenj je uničila na otoku Formozi nad 2000 hiš. Mnogo ljudi pogrešajo.

V Hamburgu se je otvoril IV. mednarodni kongres transportnega delavstva, katerega so se udeležili zastopniki iz vseh delov sveta. V otvoritvenem govoru je kritiziral angleški sodrug William Dawesov reparacijski načrt, ki hoče znižati plače v železničarski stroki.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27 — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elizatrg št. 252. Hrvatska. Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Čitajte naš tisk!

Poročilo

s pokrajinske strokovne konference 3. avgusta 1924.

(Nadaljevanje.)

KLADNIK: Navaja razmerje organizacij v Hrastniku. Slika slučaj, ko je bil Čobal proti temu, da bi mlad sodrug šel za delegata. To je vzrok, da je bilo preje 153 članov v organizaciji, ki jo zastopa, danes pa je samo 53 organiziranih strokovno in tudi politično. Razburja se radi nedoslednosti v socialističnem gibanju in navaja slučaj kupljenih zvonov v Zagorju.

BRGLES [Hrastnik]: Kot zastopnik steklarjev v Hrastniku kritizira pisavo političnih listov in tudi „Delavca“. Konstatira v teh listih same fraze in v „Delavcu“ malo strokovne razlage in same napade. Prišel je do spoznanja, da je SK slaba in da urejuje v „Delavcu“ le napade in nič drugega. Če se od samega vodstva SK uprizarja gonia, smatra to za slabo. Strinja se s sodr. Leskoškom, da se gradi od spodaj in na poštenem temelju. Omenja nevarnost reakcije. Obrača se proti pisavi „Delavca“, da so se priobčevale grožnje proti strankinim vodjem. Strokovni pokret se ne bo poboljšal, če se ne bo vodstvo tega pokreta poboljšalo. Je proti otročariji, ki se uganja. Je za smotreno socialistično delo.

PETEJAN: Kongres je za to tukaj, da se jasniro nespornostimljenja. Opazil je nestvarne govore, ne pa principialnih smernic. Strokovni kongres mora dati vatančno orientacijo SK in nasvete, kako naj se orientiramo. Je proti nevirnosti, ki je ob enem del korupcije. Mi imamo že politično orientacijo. SK je del GRSJ, ki ima politične smernice in vsak član GRSJ mora biti te orientacije. [Hrušč.] Noče v vsem zagovarjati SK, Konstatira, da opozicija ni dala nobenih smernic in dokazov glede storjenih napak, Svavi pred nespametnim fuzioniranjem strok v skupne organizacije, ki ne spadajo skupaj. K temu omenja n. pr. SDU in v nji družene stavbinske delavce. Izjavlja se za strokovne zveze. Premalo se je res delalo na polju socialne politike. Kritizira pisavo „Delavca“ in hoče, da je list le za strokovne zadeve, ne pa za razne neprimerne notiče. Zahteva konkretnih smernic, ki bi bile temelj nadaljnjemu strokovnemu delu.

BRACINAC: Omenja točko v resoluciji glede izključitve take organizacije iz GRSJ, kar je pravica GRS. Govori o razmerju političnega in sindikalnega pokreta. Strokovni pokret je bil izpostavljen mnogim direktnim in indirektnim napadom. Strokovni list ima dolžnost, da opozarja na škodljivost v sindikalnem pokretu. Posebno v času napadov buržuj-ske reakcije je nespametno, da se napada strokovna organizacija s strani lista, ki stoji delavskemu gibanju neke stranke blizu. To je skrajno krivično. To ni delo za edinstvo. Če je treba združiti delavsko gibanje, je dolžnost socialističnega tiska, da deluje za skupnost in da s svojimi članki ustvarja zdrav temelj za to združitev. Disonce na današnjem kongresu so posledice dosedanjih medsebojnih bojov. Treba je dati smernice za bodoče delo, treba je da člani politične stranke vplivajo, da zavzame socialistični tisk odslej drugačno stališče. Kritizira „Naprej“, da javno naziva neke organizacije ilegalne in je to o kovinarski organizaciji [št. 95.] javno napisal. Tako ne sme nihče ravnati kot socialist, da opozarja policijo na delavsko organizacijo. On [Bracina] je nasprotnik takšne komunistične taktike, ki opozarja zandarmerijo in policijo na zakon o zaščiti države. Da to slabo dejanje bolje izgleda se hoče „Naprej“ pokazati kot združevatelj in naglašati, da je treba organizirati kovinarje pri SDU. To bi bilo razbijanje in GRSJ ne more trpeti v svojem sestavu takšne organizacije. Kongres mora zavzeti stališče napram takšnim razbijanjem enotnega gibanja in vseeno je, kdo je to, „Naprej“ ali kak „Socialist“. [Aplavz. In kar se tiče nas, homo dali g. Bracina za njegova infamna podtikanja denuncianstva in drugih stvari, iz katerih izgleda, da si dotičnega „Napreja“ še prečital ni, dali mu homo še takšen aplavz, da mu bo še dolgo brnel po ušesih. In zeleni mizi, ki ga pošilja v Slovenijo kot porodno pomoč še nerojenim Kristan-Korunovim političnim detetom, bo tudi kmalu minila volja, prirejevali si med našim delavstvom koncerte svojih opojnih fraz. V ostalem pa ne bomo v tem poročilu samem reagirali na nobene nesramnosti, Obdelovali jih homo posebej, delavstvo pa naj z mislijo čita celotno poročilo. Ur.]

JERAM: Ne mara biti nikomu kot osebi eksponent. Treba je, da pridemo enkrat do jasnega zaključka, ali smo za to, da damo za bodoče delo jasne smernice ali ne. Naj se pokaže, kaj je dobrega na tem, kar je novo. Ve, da je bila SK

zelo blatena, pa mogoče tudi po lastni krivdi. To naj Svetek prizna in tudi tajnik SK Uratnik, ki pač ne more za to, če hoče magari potom kompromisov doseči veliko armado. Kdor pa hoče pri nas zedinjati z metodami A. Kristana, ta se moti. Vpliv politične cepitve je res slab, ni pa res, da bi poštenemu delavstvu ne bilo mogoče priti skupaj. Na delavstvu je, da prisili intelektualce k temu, radi katerih je razcep tukaj, [Bahun: Ea of cir.] On [Jeram] bo šel s tistimi, ki so za branitev enotnega delavskega gibanja. [Aplavz.] To, kar je omenil s. Bracina [o kovinarjih], ne bo razvednil nihče. Vsak naj prestane misliti, da je bogve kako čistejši nego drugi. Vsak greši 99 krat na dan. Z nestvarno kritiko damo buržujkim požeruhom le možnost do veselja. Delavstvo, ki trpi ne bo sledilo razdiralnemu delu, ono bo za edinstvo in socializem. [Aplavz.]

NA NAS JE LEŽECE.

Ako nimamo v tem ali onem kraju močnega socialističnega gibanja, ali če sploh nimamo organizacije imamo navado da se jezimo na — druge. Ampak socialistične organizacije nimamo zato, ker je ne ustanovimo. Če bi jo hoteli bi jo organizirali. Če bi hoteli, agitirati za naša glasila, bi imela naročnike v vseh krajih, kjer žive delavci.

Mi ne verujemo v Mojzese, ki nas bodo vodili v obljubljeno deželo. Torej čemu se izgovarjati, da Mojzesi ne pridejo?

Ker vemo, da je ustanovitev organizacije v vsakem kraju odvisna od delavcev prizadetega kraja, je krivda, da organizacije ni, ali da je slaba in neaktivna, na delavcih in nikomur drugem.

Socialistično gibanje bo močno, delavski razred postane sila, kadar bo imel voljo delati za svojo organizacijo in hotel postati sile.

S. JURIJU JERAMU.

Korupcija se je že tako razpasla, da nas hoče udušiti

Javna tajnost je da uganjajo korupcijo vsi od najvišjih državnih predstavnikov do zadnjega hlapca kakega demagoga.

Tako daleč smo prišli, da že proletarci sami obupavajo nad poštenostjo in da si hočejo pomagati z lažjo in goljufijo. Svoje lastne sodruge in svojo stranko hočejo goljufati.

Ozračje naše „kulturalne“ družbe je zastrupljeno kakor zrak v ječi, ki je polna kaznjencev in njih potu in odpadkov.

Da se v tej zadušljivi atmosferi ne udušimo smo sklenili, da odpremo okna za vsako ceno. Tudi ti si bil zreven, ko smo sklenili delati pri odprtih oknih, z načelom javnosti. Ko je hotel lani Koren okna zopet zabiti, si ga s svojimi močnimi komolci tako odrinil, da se je vsedel v golido v nasprotnem kotu ječe. Zdaj pa ...?

V „Delavcu“ čitam, da si na žalostnem strokovnem zborovanju (ne kongresu in ne konferenci) 3. avg. govoril proti „napadom“, da si torej vstopil med tiste, ki nam hočejo okna zopet zabiti, kakor da bi se bali prehlada. Več pa nisi povedal, češ, da spada to na politični kongres. Pozivljam te, da javno že zdaj poveš, kaj misliš, ker ne maramo, da bi se na prihodnjem kongresu tratil čas z neumnostmi, kakor se je zadnjič, ko je Krušič tudi šele na kongresu zasukal plašč, namesto da bi že prej javno povedal svoje kristanovske pomisleke proti zadrugi.

Če si hotel okna zato zapreti, da se kak Uratnik ne prehladi, vedi da je ta skrb zastonj, Uratnik je že skozi in skozi prehlajen, ima že star revmatizem, ki ga tudi pri zaprtih vratih ne pusti pri miru. Če se pa bojiš prehlada sam, ker že tudi tebe začena trgati po udih, potem ti svetujem, da greš hitro na vrh Triglava, da te sveži zrak ozdravi — to je edino zdravilo. Če tam ne ozdraviš, pri golidah tudi ne boš!

Z. Bernot.

Za pouk in kratek čas.

Čudno sorodstvo. Čujte: S tridesetimi leti sem se oženil z vdovo štiridesetih let, ki je imela hčer 18 let staro.

Moj oče, mož 50 let, me je obiskal, se zaljublil v mojo novo hčerko in jo poročil.

S tem je postal moj oče zet in moja hči je postala moja mati, ker je bila žena mojega očeta.

Čez leto dni je moja žena rodila sina, ki je svak mojega očeta in je obenem moj stric, ker je brat žene mojega očeta, a moj sin je tudi vnuk mojega očeta, ker je sin njegovega sina.

Istočasno je rodila žena mojega očeta tudi sina. Ta sin je sedaj moj brat in moj vnuk obenem, ker je sin mojega očeta, ker je sin moje hčere.

Moja žena je moja stara mati, ker je mati žene mojega očeta. In zato sem jaz sin njene hčere. In ker sem obenem mož svoje žene, sem stari oče samega sebe.

Pomislije, če ni res tako.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

11. VIII. Tiskarna bratov Rumpratt v Krakem 1160